Dosar nr. 2c-1921/2025
2-25144913-12-2c-13102025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

16 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Galina Ciobanu, examinând, în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de „VIK LOGISTIC COMPANY" S.R.L. împotriva „PREMIERTRANZIT" S.R.L. privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La 13 octombrie 2025, „VIK LOGISTIC COMPANY" S.R.L., prin intermediul avocatului Modval Ion, a depus cerere de chemare în judecată împotriva „PREMIERTRANZIT" S.R.L. privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, s-a indicat că la 28 mai 2025 între „PREMIERTRANZIT" S.R.L., în calitate de client și „VIK LOGISTIC COMPANY" S.R.L., în calitate de transportator, a fost încheiat contractul de transport nr. 11503. Potrivit contractului, „VIK LOGISTIC COMPANY" S.R.L., și-a asumat obligația de a transporta încărcătura (marfa) indicată în actele de însoțire a mărfii din Romania, jud. Arad, str. *****, în R. Moldova, mun. Chișinău, str. *****. (sediul Î.M. „Romstal Trade" S.R.L.), iar pârâtul și-a asumat obligația de a achita serviciile de transport internațional în sumă de 900 (nouă sute) euro. Totodată, potrivit contractului (pct. 11), pârâtul avea obligația de a achita serviciile de transport în termen de 20 zile de la primirea actelor de transport. La 31 mai 2025, pârâtul a primit și semnat factura de plată a serviciilor de transport nr. ***** Seria VIK2024E din 31 mai 2025, astfel avea obligația de a achita costul serviciilor de transport până la data de 20 iunie 2025. Ulterior, din motive necunoscute, pârâtul nu și-a executat obligațiunile asumate, iar serviciile de transport nu au mai fost achitate. În vederea soluționării amiabile a cauzei, la 04 august 2025, în adresa pârâtului a fost expediată și o notificare de achitare benevolă a costului serviciilor prestate, însă până la moment careva plăți nu au fost făcute.

Prin urmare, reclamantul se adresează cu prezenta acțiune în vederea încasării forțate de la pârâtul „PREMIERTRANZIT" S.R.L., a sumei de 900 (nouă sute) euro,

drept datorie pentru serviciile de transport acordate și a cheltuielilor de judecată suportate în acest proces.

Invocă reclamantul că, art. 9 alin. (2) lit. a) Cod civil stabilește că, drepturile și obligațiile civile apar: a) din contracte și din alte acte juridice.

Art. 10 alin. (1) Cod civil, prevede că, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

Potrivit art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Articolul 858 alin. (1) și (2) Cod civil stabilește că, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. (2) Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună - credință, la locul și în momentul stabilit.

Articolul 901 alin. (1) Cod civil prevede că, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației.

Potrivit art. 1411 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă față de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

Art. 1416 alin. (1) din Codul civil, stabilește că, pentru transportarea pasagerului și bagajelor sau a bunului, se plătește taxa de transport convenită prin acordul părților dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Art. 96 alin. (1) și (1/1) Cod de procedură civilă, prevede ca instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în instanță de un avocat.

Prin urmare, notează reclamantul că, pentru instrumentarea prezentei cauze, a suportat un șir de cheltuieli, care se atribuie la cheltuieli de judecată care se compun din: 751,28 lei - taxa de stat achitată pentru judecarea pricinii, 200 lei - taxa de timbru și 3000 lei cheltuieli de asistență juridică, iar în total – 3951,28 lei. Astfel, în temeiul art. 83, 90

lit. i), 94, 96 Cod de procedură civilă, își rezervă dreptul de a solicita și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză, întrucât cheltuielile de judecată suportate sunt reale, necesare și rezonabile.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile legale menționate mai sus, solicită admiterea acțiunii; încasarea de la „PREMIERTRANZIT" S.R.L. în beneficiul „VIK LOGISTIC COMPANY" S.R.L. a datoriei în sumă de 900 (nouă sute) euro și a cheltuielilor de judecată în mărime totală de 3951,28 (trei mii nouă sute cincizeci și unu lei, 28 bani) lei.

Acțiunea a fost acceptată în procedura scrisă, care se examinează fără prezența participanților la proces, conform art. 276^2 din Codul de procedură civilă, prin încheierea din 16 octombrie 2025. (f.d. 29-29 verso)

Partea reclamantă și partea pârâtă au fost notificate despre examinarea cauzei în procedura scrisă. (f.d. 30, 32-33)

La 17 noiembrie 2025, reprezentantul părții pârâte „PREMIERTRANZIT" S.R.L., avocatul Trestianu Dorin, a depus prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală o referință (f.d. 34-38), în susținerea căreia s-a indicat că, acțiunea este neîntemeiată și pasibil respingerii, deoarece obligația de plată în sumă de 900 euro a fost stinsă integral prin modalități de plată valabile în drept, iar reclamantul dă dovadă de rea-credință prin ignorarea plății deja efectuate și a beneficiului obținut în urma acesteia, din motivele ce succed.

Indică pârâtul că, conform art. 858 Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit. Valorile mobiliare nu pot fi transmise direct în contul achitării datoriei dintre două părți sub sancțiunea nulității absolute, dacă dispozițiile art. 8 din Legea nr.184/2016 cu privire la contractele de garanție financiară nu prevăd altfel.

Potrivit art. 859 Cod civil, dacă locul executării nu este determinat sau nu rezultă din natura obligației, executarea urmează a fi efectuată: a) la domiciliul sau sediul creditorului la momentul nașterii obligației – în cazul obligației pecuniare; b) la locul aflării bunului în momentul nașterii obligației – în cazul obligațiilor de predare a unui bun individual determinat; c) la locul unde debitorul își desfășoară activitatea legată de obligație, iar în lipsa acestuia, la locul unde debitorul își are domiciliul sau sediul – în cazul unor alte obligații.

Conform art. 867 Cod civil, debitorul trebuie să execute obligația către creditor sau persoana împuternicită ori indicată de acest ori către persoana împuternicită prin lege sau hotărâre judecătorească. În cazul în care executarea a fost făcută față de o persoană care nu este nici împuternicită şi nici indicată de către creditor, obligația se consideră executată dacă creditorul o confirmă sau profită în vreun fel de aceasta.

Potrivit art. 868 Cod civil, executarea efectuată cu bună-credință în folosul unui creditor aparent este valabilă chiar dacă ulterior se stabilește că acesta nu era adevăratul creditor. Creditorul aparent este ținut să restituie adevăratului creditor prestația primită, potrivit regulilor îmbogățirii nejustificate.

Conform art. 965 alin. (1) Cod civil, prin stingerea obligaţiilor, încetează raporturile juridice dintre părţi în partea ce se referă la obligaţia stinsă.

La fel, invocă partea pârâtă că, potrivit art. 967 Cod civil, debitorul care execută obligaţia are dreptul de a primi chitanță şi, după caz, de a cere titlul original sau efectuarea unei mențiuni pe titlul original al creditorului privind stingerea. În cazul imposibilității de a cere creditorului chitanță, debitorul poate face dovada plății cu orice mijloc de probă. În cazul în care creditorul a restituit titlul original fără a elibera chitanță, se prezumă, până la proba contrară, că obligaţia a fost executată. În cazul imposibilității restituirii titlului original, debitorul este în drept să ceară creditorului o declarație scrisă despre stingerea obligației. Toate cheltuielile, în acest caz, sunt suportate de creditor. Dacă creditorul refuză să elibereze chitanță sau să restituie titlul original, debitorul are dreptul să refuze executarea. În acest caz, creditorul este în întârziere. Dacă creditorul a eliberat chitanță privind plata datoriei de bază, se prezumă că au fost achitate şi dobânzile, şi cheltuielile.

Menționează pârâtul că, din lucrările dosarului denotă că la data de 28 mai 2025 între pârâtul „PREMIERTRANZIT” S.R.L. în calitatea sa de client și reclamantul „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L. în calitatea sa de transportator, a fost semnat contractul de transport internațional nr. 11503, obiect al căruia fiind transportarea mărfurilor din Romania, jud. Arad, str. *****, în Republica Moldova , str. ***** (sediul ÎM Romstal Trade SRL), iar pârâtul și-a asumat obligația să achite serviciile de transport facturate în sumă de 900 (nouă sute) euro la cursul BNM la data devamării (pct. 10 din contract și factura nr. ***** seria VIK2024E din 31 mai 2025). Conform facturii CMR și facturii nr. ***** seria VIK2024E din 31 mai 2025 se constată că mărfurile au fost livrate cu mijlocul de transport cu numerele de înmatriculare ***** condus de proprietarul acestuia ***** angajat al reclamantului din 01 august 2023 pe termen nedeterminat, mijloc de transport transmis în locațiune reclamantului pe o perioadă de 2 ani din data de 30 august 2023 până la data de 29 august 2025 și licențiat până la data de 08 august 2025. Totodată, din actele anexate se denotă că prin chitanța nr. 4 din 30 iulie 2025, actul de încasare a mijloacelor bănești din 30 iulie 2025, chitanța nr. 5 din 31 iulie 2025 și actul de încasare a mijloacelor bănești din 31 iulie 2025 pârâtul prin intermediul reprezentantului reclamantului ***** și-a executat obligațiile contractuale prin achitarea serviciilor de transport conform facturii de transport nr. ***** seria VIK2024E din 31 mai 2025, mijloace financiare utilizate de reprezentantul reclamantului ***** (din explicațiile

ultimului și actele prezentate) în interesul reclamantului pentru reparația mijlocului de transport cu numărul de înmatriculare ***** fapt confirmat prin chitanța prin care denotă achitarea serviciilor, obligație apărută a reclamantului conform contractului de locațiune. La caz, remarcă că, pârâtul fiind de bună-credință prin chitanțele nr. 4 și 5 (30-31 iulie 2025) și actele de primire - predare a mijloacelor financiare din aceiași dată se confirmă stingerea obligațiilor de plată.

Indică pârâtul că, executarea a fost efectuată în folosul reclamantului prin intermediul reprezentantului *****, șoferul și proprietarul mijlocului de transport (*****), care avea calitatea de angajat al S.R.L. „VIK LOGISTIC COMPANY" (contract individual de muncă din 01 august 2023) și care a finalizat serviciul.

Pârâtul mai indică că, mijloacele financiare încasate de ***** au fost utilizate pentru reparația mijlocului de transport care se afla în locațiunea reclamantului. Conform contractului de locațiune (f.c. 2 alin. 1 și 2): „Magla Mariana, în calitate de administrator al reclamantului, declară că societatea se obligă să suporte toate cheltuielile de exploatare, întreținere, piese de schimb, reparații curente, să nu îi producă deteriorări, să păstreze în stare autoutilitara și semiremorca iar în caz de accident din culpa sa să se oblige să suporte contravaloarea reparațiilor, precum și consecințele civile și penale, iar la expirarea termenului, să le restituie proprietarei în bună stare de funcționare, așa cum au fost primite. La fel, reclamanta sa obligat să efectueze reparațiile curente de întreținere curentă.". Respectiv, reparația (dovedită prin chitanța LLD nr. 608 și confirmarea SC LLD Trans-Prim Grup SRL) reprezintă o cheltuială care, conform contractului de locațiune, era în sarcina sau, cel puțin, în interesul direct al reclamantului. Astfel, conform art. 867 alin. (2) Cod civil, obligația se consideră executată dacă creditorul (reclamantul) o confirmă sau profită în vreun fel de aceasta.

În concluzie, notează că, obligația de 900 euro este stinsă integral, or în alt caz pretențiile reclamantului pot constitui o îmbogățire fără justă cauză prin încasarea unei sume deja utilizate în propriul său beneficiu.

Totodată, specifică că, reclamantul, deși invocă prevederile Codului civil, nu și-a îndeplinit corect propriile obligații subsecvente plății prin refuzul său tacit de a recunoaște stingerea obligației și de a elibera o chitanță încălcând prevederile art. 967 alin. (1) Cod civil. În consecință, conform art. 967 alin. (5) Cod civil, dacă creditorul refuză să elibereze chitanță sau să restituie titlul original, debitorul are dreptul să refuze executarea. În acest caz, creditorul este în întârziere. În situația respectivă este evident că, cererea de chemare în judecată este inițiată de un creditor aflat în culpă (întârziere) pentru refuzul de a confirma plata, fiind contrară principiului bunei-credințe stipulat de art. 9 și 10 Cod civil.

La fel, atenționează partea pârâtă că, litigiul este guvernat de Convenția C.M.R. (transport internațional), care prevalează asupra normelor generale ale Codului civil în aspectele reglementate expres (ex: termene, documentație, răspundere). Astfel, reclamantul, deși acționează în justiție, nu face dovada (conform regulilor CMR și contractului) că a prezentat toate actele de transport necesare pentru a declanșa scadența plății de 20 de zile. Astfel, în cumulul celor descrise, este evident că, pârâtul și-a realizat dreptul în stingerea obligației de plată prin orice mijloc de probă admisibile, motiv pentru care în temeiul art. 25, art. 186, art. 240 alin. (1), 267^3 alin. (2) Cod de procedură civilă și a prevederilor art. 867, 868, 967 din Codul Civil al Republicii Moldova, în vederea administrării probelor necesare, stabilirii adevărului și respectarea principiului contradictorialității și egalități părților în drepturile procedural, solicită admiterea probelor documentare anexate (chitanțe de plată, contracte, facturi de reparație) care confirmă stingerea datoriei; examinarea cauzei civile în ședință publică cu citarea participanților la proces; audierea în calitate de martor a domnului *****, domiciliat pe adresa mun. Chișinău, or. *****, pentru a confirma faptele legate de încasarea sumei și utilizarea acesteia în interesul Reclamantului (locatarul mijlocului de transport); respingerea acțiunii „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L. către „PREMIERTRANZIT” S.R.L. privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată; încasarea de la „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L. în beneficiul „PREMIERTRANZIT” S.R.L. a sumei de 6 720 lei cu titlul de cheltuieli de judecată (onorariu avocațial).

Prin încheierea 16 decembrie 2025 s-a respins cererea înaintată de către reprezentantul părții pârâte „PREMIERTRANZIT” S.R.L., avocatul Trestianu Dorin, privind examinarea în ședință publică, în ordine generală, a cererii de chemare în judecată înaintată de „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L. împotriva „PREMIERTRANZIT” S.R.L. privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 58-59)

Aprecierea judecătorului:

Examinând unipersonal cauza în procedură scrisă și referința pârâtului, cercetând materialele cauzei, în raport cu norma legală aplicabilă speței, judecătorul consideră acțiunea neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă din următoarele considerente.

În susținerea soluției de respingere a acțiunii, judecătorul reține că, potrivit articolului 117 alin. (1) al Codului de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit articolului 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) al Codului de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 276^2 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Articolul 16 din Codul civil, indică cert că, (1) apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. (2) Metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sunt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Conform prevederilor art. 312 al Codului civil, consimțământul este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic și este valabil dacă provine

de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice şi nu este viciat.

Potrivit art. 992 din Codul civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În conformitate cu art. 316 alin. (1) din Codul civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică.

Potrivit prevederilor art. 858 alin. (1) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligații, iar alin. (2), stabilește că, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună - credință, la locul şi în momentul stabilit.

Reglementări similare fiind prescrise şi în dispozițiile art. 774, 775, 776 din Codul civil, stipulând că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii, iar debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligației. În virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Reieșind din prevederile art. 308 al Codului civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Reieșind din materialele cauzei se constată, că la 28 mai 2025, între „PREMIERTRANZIT” S.R.L. în calitate de client și „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L. în calitate de furnizor transport, a fost încheiat comanda–contractul de transport nr. 11503 din 28 mai 2025. (f.d. 19)

În corespundere cu prevederile art. 1411 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

Potrivit contractului specificat supra, „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L., și-a asumat obligația de a transporta încărcătura (marfa) indicată în actele de însoțire a mărfii din Romania, jud. Arad, str. *****, în R. Moldova, mun. Chișinău, str. *****. (sediul Î.M. „Romstal Trade” S.R.L.), iar pârâtul și-a asumat obligația de a achita serviciile de transport internațional în sumă de 900 euro.

Conform facturii Seria VIK2024E nr. ***** din 31 mai 2025, valoarea serviciilor de transport marfă extracomunitar a constituit suma de 900,00 euro. (f.d. 22)

Potrivit fișei contului 411*****, eliberată de „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L., soldul final al debitorului „PREMIERTRANZIT” S.R.L., pentru perioada 01.01.2025 – 01.09.2025, constituie suma de 4557,51 lei. (f.d. 23)

Totodată, din actele prezentate la materialele cauze, se atestă că, conform actului de încasare a mijloacelor bănești pentru servicii de transport din 30 iulie 2025, semnat de ***** cu aplicarea ștampilei „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L., se denotă că, *****, reprezentant al firmei „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L., a încasat mijloace bănești în sumă de 500 euro de la compania „PREMIERTRANZIT” S.R.L., în baza facturii VIK2024E nr. ***** din 31 mai 2025 pentru servicii transport internațional de mărfuri, camion *****. (f.d. 46)

Potrivit actului de încasare a mijloacelor bănești pentru servicii de transport din 31 iulie 2025, semnat de ***** cu aplicarea ștampilei „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L., se atestă că, *****, reprezentant al firmei „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L., a încasat mijloace bănești în sumă de 400 euro de la compania „PREMIERTRANZIT” S.R.L., în baza facturii VIK2024E nr. ***** din 31 mai 2025 pentru servicii transport internațional de mărfuri, camion *****. (f.d. 42)

În sensul enunțat, se impune a fi specificat că, potrivit prevederilor art. 965 alin. (1) din Codul civil, prin stingerea obligaţiilor, încetează raporturile juridice dintre părţi în partea ce se referă la obligaţia stinsă.

În speță, se constată cu certitudine că, obligația „PREMIERTRANZIT” S.R.L. de achitare a sumei de 900,00 euro a fost executată integral, fapt dovedit prin actele de încasare a mijloacelor bănești semnate de către reprezentantul „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L. – ***** și confirmate prin aplicarea ștampilei societății. Or, între „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L. și ***** existau relații de muncă pe o perioadă nedeterminată începând cu 02.08.2023, fapt ce rezultă din contractul individual de muncă nr. 388, încheiat la 1 august 2023. (f.d. 47-49)

Așadar, actele de încasare din 30 iulie 2025 și 31 iulie 2025, constituie documente justificative valabile, conform legislației fiscale și contabile, demonstrând că furnizorul a primit suma convenită.

Totodată, se reține că, soldul indicat în fișa contului în mărime de 4557,51 lei (f.d. 23), prezentată de partea reclamantă în susținerea pretențiilor înaintate, nu are relevanță juridică în raport cu obligația contractuală de 900,00 euro, deoarece acesta reflectă eventual alte raporturi comerciale sau evidențe interne ale furnizorului, or în fișa contului nu este indicat clar din ce rezultă soldul respectiv (număr la contract, factură etc.), iar suma menționată diferă de suma solicitată spre încasare prin acțiunea depusă, nefiind clar cum a fost calculat soldul final debitor.

În concluzie, în lipsa unor dovezi clare care să ateste că suma respectivă derivă din contractul nr. 11503 din 28 mai 2025, judecătorul nu poate reține existența unei datorii în mărimea indicată de către partea reclamantă.

Subsecvent, se menționează că referința depusă de partea pârâtă și actele anexe, au

fost expediate spre cunoștință părții reclamante la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată (f.d. 57), însă partea reclamantă nu a depus careva obiecții la referință și/sau actele prezentate, și nu a prezentat careva înscrisuri care să combată cele invocate de partea pârâtă.

În conformitate cu art. 123 alin. (6) al Codului de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Având în vedere că, din materialele cauzei și probele administrate s-a stabilit că obligația de plată a fost executată integral de către „PREMIERTRANZIT" S.R.L., judecătorul constată lipsa temeiului juridic pentru admiterea acțiunii în acest sens.

În consecință, cerința reclamantului privind încasarea sumei de 900,00 euro, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, întrucât creanța pretinsă nu există la moment, fiind stinsă prin executarea obligației contractuale.

În același timp, se impune a fi specificat că, judecătorul nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

În context, urmează a se remarca că, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A, nr. 288).

De asemenea, judecătorul menționează că, în cadrul examinării cauzei au fost create participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea dreptului părților la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

Judecătorul menționează că, faptele descrise în cererea de chemare în judecată nu își găsesc acoperire în formula pretențiilor deduse judecății. Or, probațiunea constă în activitățile prin care părțile și alte persoane implicate în proces, stabilesc prin mijloace prevăzute de lege, elementele de fapt necesare pentru constatarea faptelor și împrejurărilor ce formează obiectul probațiunii. De altfel, prin sarcina probațiunii se înțelege obligația procesuală ce revine participanților de a dovedi împrejurările care formează obiectul probațiunii. Cel care formulează o pretenție trebuie să o și dovedească, să aducă proba viciului, prejudiciului și a legăturii cauzale dintre ele.

În speță, întru-cât procesul civil este pornit de partea reclamantă prin introducerea cererii de chemare în judecată, el are primul obligația să-și dovedească pretențiile. Având

în vedere circumstanțele speței, judecătorul nu a identificat argumente pentru admiterea cerinței părții reclamante privind încasarea datoriei. Prin urmare, această cerință urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Referitor la cerința părții reclamante cu privire la încasarea din contul părții pârâte a cheltuielilor de judecată, aceasta urmează a fi respinsă deoarece este subsecventă cerinței privind încasarea datoriei.

În circumstanțele în care partea reclamantă nu a prezentat probe pertinente și concludente cu privire la temeinicia acțiunii, judecătorul conchide necesitatea respingerii cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Referitor la solicitarea înaintată de către reprezentantul părții pârâte „PREMIERTRANZIT" S.R.L., avocatul Trestianu Dorin, privind încasarea din contul părții reclamante în beneficiul părții pârâte „PREMIERTRANZIT" S.R.L. a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 6720,00 lei, judecătorul reține următoarele.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: *dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată*); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora.

Judecătorul atestă că, interesele părții pârâte au fost reprezentate de avocatul Trestianu Dorin, fapt ce se confirmă prin mandatul avocațial nr. 1531916 din 7 noiembrie 2025. (f.d. 39)

Reprezentantul părții pârâte pretinde încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 6720,00 lei, făcând trimitere la factura fiscală Seria nr. ***** din 12 noiembrie 2025 și bonul de plată nr. ***** din 7 noiembrie 2025, anexate la materialele cauzei. (f.d. 40, 43)

Prin urmare, judecătorul consideră necesar de a admite solicitarea privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică înaintată de reprezentantul părții pârâte „PREMIERTRANZIT" S.R.L., avocatul Trestianu Dorin în sumă de 6720,00 lei, ca fiind reale, necesare şi rezonabile.

În conformitate cu prevederile art. 94, art. 96; art. 238-241 și art. 276^2 - 276^4 din Codul de procedură civilă, judecătorul,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L. împotriva „PREMIERTRANZIT” S.R.L. privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la „VIK LOGISTIC COMPANY” S.R.L. în beneficiul „PREMIERTRANZIT” S.R.L. suma de 6720,00 (șase mii șapte sute douăzeci) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător Galina CIOBANU